

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๗/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๐/๒๕๖๘

วันที่ ๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { นายณรงค์ วรวิทย์วงค์ ผู้ร้อง
องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๗/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายณรงค์ วรวิทย์วงค์ (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๗/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีได้มีบทบัญญัติห้ามยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ วรรคสอง การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องโต้แย้งคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ และขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบนั้น เป็นการยื่นโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ ผู้ร้องไม่ได้ประสงค์ยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ การที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาในลักษณะนอกฟ้องนอกประเด็น ดำเนินกระบวนการพิจารณาในลักษณะนิติกรรมอำพราง และจัดการงานนอกสั่ง ทั้งนี้ แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิ

- ๒ -

อุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ถูกร้องไม่มีอำนาจในการพิจารณาว่าคำร้องของผู้ร้อง มีลักษณะเป็นการอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยผิดหลง ในข้อเท็จจริงและบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการพิจารณาให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ แห่งความยุติธรรม ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาประเด็นแห่งคดี กระทำการแก้ไขตัดแปลง ข้อเท็จจริงในคำร้อง ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถใช้สิทธิตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ ผู้ถูกร้องกระทำการ ที่มีลักษณะร่วมกันเป็นขบวนการ สมคบกันมากกว่าห้าคนโดยปกปิดวิธีการดำเนินการและมุ่งหมาย เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย นำข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ และไม่สุจริต กระทำการในลักษณะจัดตั้งศาลขึ้นใหม่หรือกำหนดวิธีพิจารณาเพื่อพิจารณาพิพากษาขึ้นเอง เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่มีข้อบกพร่องร้ายแรง ไม่ชอบด้วยประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการ และมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ อันเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายทางแพ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๙ และเป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๙ และมาตรา ๒๑๐

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑. ส่งสำนวนให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่มีอำนาจพิจารณา เพราะเคยมีคำสั่งเกี่ยวกับประเด็นแห่งคดีนี้แล้ว

๒. คัดค้านผู้ถูกร้องในการเป็นตุลาการในคดีนี้

๓. เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ และพิจารณาวินิจฉัยให้ตรงกับข้อเท็จจริงแห่งคดีตามที่ปรากฏในคำร้องทุกฉบับ และมีหนังสือเรียกพยาน ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามบัญชีระบุพยาน เพื่อให้การไต่สวนข้อเท็จจริงและการพิจารณาเป็นไป เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

๔. ให้ผู้ถูกร้องชดเชยค่าเสียหายทางแพ่งให้แก่ผู้ร้อง จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕. ให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาถอดถอนผู้ถูกร้องออกจากตำแหน่ง และตัดสิทธิ การดำรงตำแหน่งนักกฎหมายตลอดชีพ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองและเอกสารประกอบ ผู้ร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๗/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณา วินิจฉัย กล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้มีบทบัญญัติห้ามยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ วรรคสอง การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องโต้แย้งคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ และขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบนั้น เป็นการยื่นโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ ผู้ร้องไม่ได้ประสงค์ยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ การที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาในลักษณะนอกฟ้องนอกประเด็น ดำเนินกระบวนการพิจารณาในลักษณะนิติกรรมอำพราง และจัดการงานนอกสั่ง ทั้งนี้ แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ถูกร้องไม่มีอำนาจในการพิจารณาว่าคำสั่งของผู้ร้องมีลักษณะเป็นการอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยผิดหลงในข้อเท็จจริงและบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการพิจารณาให้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาประเด็นแห่งคดี กระทำการแก้ไขตัดแปลงข้อเท็จจริงในคำร้อง ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถใช้สิทธิตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ ผู้ถูกร้องกระทำการที่มีลักษณะร่วมกันเป็นขบวนการ สมคบกันมากกว่าห้าคนโดยปกปิดวิธีการดำเนินการและมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย นำข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำและไม่สุจริต กระทำการในลักษณะจัดตั้งศาลขึ้นใหม่หรือกำหนดวิธีพิจารณาเพื่อพิจารณาพิพากษาขึ้นเอง เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่มีข้อบกพร่องร้ายแรง ไม่ชอบด้วยประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการและมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ อันเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายทางแพ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๙ และเป็นความผิดตามประมวล

- ๔ -

กฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๙ และมาตรา ๒๑๐ กรณีดังกล่าวมีลักษณะเป็นการขอรุ้อทธรณ์ คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่ง ของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณา พิพากษาคดีของผู้ถูกร้องซึ่งเป็นองค์การตุลาการ อันเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระ ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าผู้ร้องไม่ประสงค์ยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ แต่เป็นการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ วรรคสอง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป วรรคสองบัญญัติ กรณีไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญใช้บังคับแก่กรณีใดให้ใช้ประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มิได้เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใด เรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ บัญญัติการเพิกถอน กระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบในศาลยุติธรรมเท่านั้น มิได้เป็นบทบัญญัติให้สิทธิผู้ร้องยื่นคำร้อง ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องโดยอาศัยช่องทางดังกล่าวได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

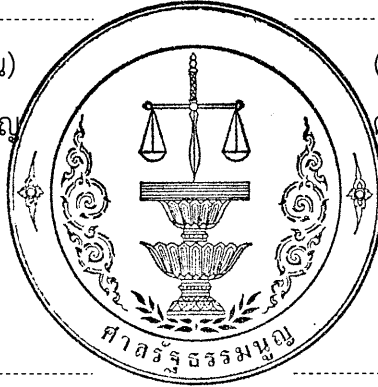
(คำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๘)

(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุทธิ์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ